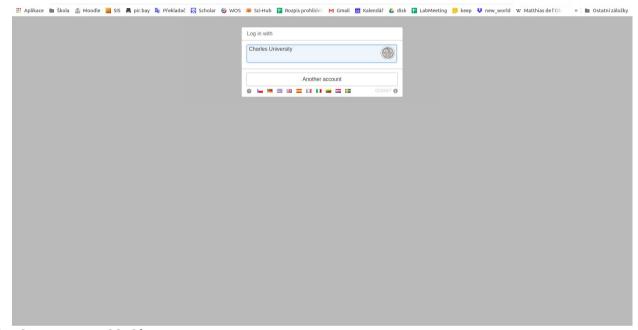
Jak na WOS?

A jiné.

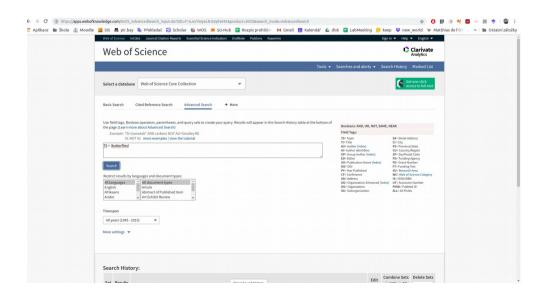
- 1. Nastíním situaci. Hledám článek na téma "motýli sají na exkrementech". Potřebuji sehnat pro toto tvrzení relevantní citaci do článku/BP/DP etc. Co udělám?
- 2. Jdu na: https://apps.webofknowledge.com
- 3. přihlásím se pomocí uni accountu
- 4. Já raději používám "pokročilé vyhledávání" zde lze pomocí docela lehkého syntaxu

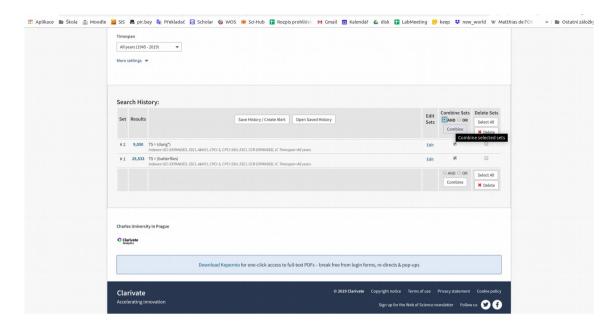

konkretizovat co hledám:

Například pomocí TS = (butterflies) vyhledám všechny záznamy obsahující jako topic motýli.

Výsledky hledání lze kombinovat pomocí and a/nebo or.

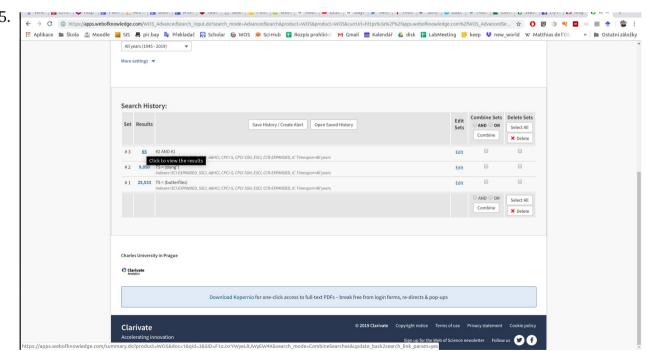
Dobré vědět:

butterfl* - hvězdička je znak pro proměnlivou část textu, vyhledá tedy všechny možné vyrianty jak může toto slovo končit

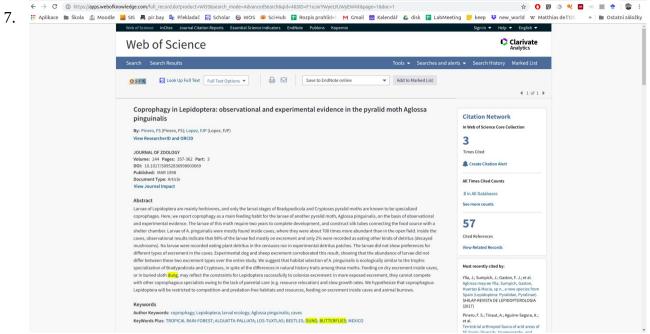
"flies loves shits" - vyhledá přesně tuto frázi

více příkladů:

https://images.webofknowledge.com/images/help/WOS/hp_advanced_search.html

Zobrazím si výsledky kombinující oba dva hledané výrazy. Ty si lze řadit dle **relevance**, **data** nebo třeba **množství citací** (což je dobrý paramentr na hledání "klasických" prací) a nebo dále filtrovat. 6. Vyberu si článek, který se mi líbí:

Vidím přehled článku. Počet citací práce a citovaných prací (lze je zobrazit a dále projít klikem na Citation Network).

Nahoře jsou tři tlačítka:

SFX – přístup ke zdroji článku skrze uni účet. Trochu hloupá věc, ale pokud není článek volně dostupný, nechce se mi ho přímo ukrást a tak, tak je to vhodné k použití.

Look up full text – v podstatě odkaz na google scholar

Full text from publisher – když je článek volně dostpný, nejlepší varianta

8. SFX – odkáže mě to na uni server, kde jsou odkazy na věci dostupné na UK – často je jich více, některé zcela nefugují. Je občas nutné se v tom trochu hrabat.

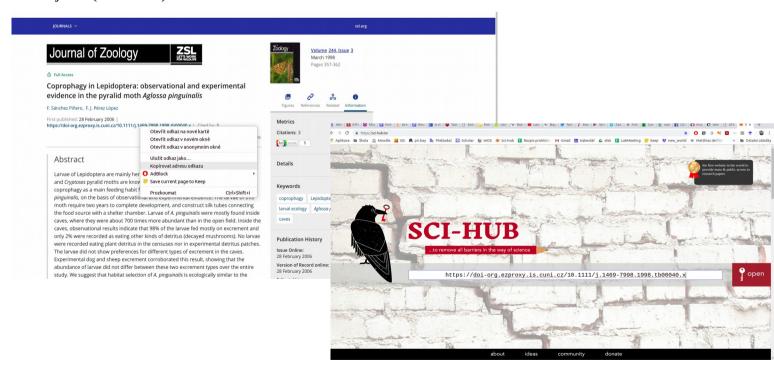
9. Přes SFX se dostanu na stránky journalu/vydavatele kde mám díky použití SFX full access a po

Když to nejde – což se stává – mohu okopírovat url odkaz nebo doi číslo a pomocí těchto údajů najít článek na Sci-hubu. Sci-hub občas migruje, protože je pod tlakem úřadů. Proto sleduju jeho twitter účet, kde jsou aktuální informace o jeho adrese a momentálních výpadcích.

což je paradoxně často rychlejší než se proklikávat přes přihlašování a SFX, když článek najdu jinde (což ukážu).

Poznámka k citačnímu software:

Já osobně používám Mendeley – je to freeware a má dokonce verzi pro mobilní zařízení a tablety, což používám na čtení v tramvaji (může se hodit :)) a navíc jeho citační normu lze ručně upravit.

Navíc má pluggin pro chrome (a asi i firefox) – takže citaci si uložím pouhým poklikem na tlačítko v rohu okna prohlížeče, který otevře okno pro úpravu detailů.

Nicméně to asi umí i jiný software jako je třeba EndNote, ke kterému mají studenti (ale pouze studenti) licenci placenou školou.

Taky se v něm dají dělat složky, což je obecně dobré a vede mě to k další poznámce:

"Cleaning goes against entropy and the natural order."

Vyplatí se mít v článcích pořádek. Já v tom mám bordel a trpím. Pár rad, jak vhodně investovat energii ke snížení entropie:

- 1) pojmenovávání souborů dle: jmenoautora_rok.pdf dobře se hledá ve složkách
- 2) nechť jsou soubory rozumně uspořádány ve složkách
- 3) složky nechť mají logickou strukturu
- 4) nechť je vše pojmenováno co nejblbuvzdorněji
- → hodně vydavatelů má .pdf soubory, které si člověk stáhne pojmenované kódem, který je v adresáři počítače dost nedohledatelný. Vyplatí se to při stahování přejmenovat, nebo stahovat ze Sci-hubu, kde je většina .pdf pojmenována dle bodu 1) (ale neplatí to vždy)

Alternativy k WOS: 1) jsou

- 2) častou jsou zdarma i pro lidi mimo uni účet
- 3) často jsou méně schopné ve vyhledávání, nebo vyhledávají dle klíče: co tento uživatel už jednou hledal (Google scholar systém vyhledávání podobný jako google search)

Já jsem ze začátku používal Google scholar – není to úplně nejhorší, ale není v některých ohledech jako WOS. Občas ho používám, pokud přesně vím co hledám a vím jak se na to zeptat – je to rychlejší. Navíc se na něm dají prohlížet profily autorů a nastavit zasílání upozornění na jejich nové články.

Další možností je Research Gate – ta funguje jako "vědecká sociální síť" a je spíš dobrá, když se člověk chce na něco zeptat "pléna".

Ještě je tu moje oblíbená věc: Sledovat oblíbené vědce na twitteru – často sdílí odkazy na články, kterých bych si nevšiml, ale samozřejmě je to docela zmatek . Výhodou je možnost komunikace a debaty, prohlížení fotek ze zákulisí a tak. Časté je používání konferenčních hastagů.

Docela fajn věc je držet si něco jako deníček přečtených prací s poznámkami – lze si to pak vyměňovat s kolegy a vůbec je to dobré pro rychlé připomenutí o čem který článek je a co z toho lze použít do vlastní práce. Nicméně je to velká investice energie a času. Ale přijde mi to jako docela zábava.